

Magazin za kulturu, umjetnost i obrazovanje-Magazine for culture, art and education

„In a country of hate the most hated one is the one who does not know how to hate.“ Ivo Andrić

Sarajevo, Bosnia and Herzegovina, Europe

as of Sept. 2009

DIOGEN

pro kultura magazin pro culture magazine

„U zemlji mržnje najviše mrzi onoga ko ne umije da mrzi.“ Ivo Andrić

E-mail: editors@diogen.com

MI OBJEDINJUJEMO RAZLIČITOSTI...WE ARE UNIFYING DIVERSITIES

Fabijan Lovrić

Hrast

Ja mogao sam, možda,
biti onaj hrast
što silnom krošnjom
po livadi sjeni,
ali vjetar, noćnik,
što salijeće misli,
reče gdje jesmo
lažno opčinjeni.

Tamo, negdje,
u dubini svijesti,
znamo,
da svi sa zemljom
moramo se sresti.

Pod krošnjom hrasta
ne žive ni trave,
pa kada umre,
one sunce slave.

Krug za krugom

Sve što ne znam
nevažno je,
sve što znam
proganja me odgovornošću.

Liježem,
a ništa ne osigurava ustajanje.

Moj otac je legao.

San je opojan,
najbolji analitičar
postupaka do opredmećenja.

Strah mijenja postupke.

Majka poskokova
iz straha od ugriza vlastite djece,
porađa ih s grane stabla.

Čovjek svoju djecu šalje na put
koji je izgradilo njegovo iskustvo,

ali doživljajni svijet djece

ne vjeruje svetosti vatre

dok ne opeku prste,

zato se u poznim godinama

živo sjećaju roditelja,
sve više im slič
i sve više čine
istih pogrešaka.

Stari mornar
govori sinu,
kako more nema kraja.

Sin ne vjeruje,
otplovi zaogrnut pjenama.

Kada se vrati;
nemoćna starost
svjedoči
moćnoj mladosti.

Tako,
krug za krugom,
krugovi na vodi.

Tko ne vjeruje,
neka baci kamen.

NEKOPIRATI

Orka

Kao orka,
imati cilj i ne odustati,
smisliti strategiju,
mijenjati pristup novom izazovu,
vjerovati u uspjeh,
um bistriti,
nadmudriti,
organizirati,
podučiti mladost,
biti brži kada treba,
biti organiziraniji,
biti na odabranom mjestu,
biti onaj koji zna.

Biti orka:
nije suđeno najbržima,
nije suđeno najvećima,
nije suđeno najjačima,
nije suđeno bahatima;
suđeno je pametnima
koji se znaju ponašati
u zajednici dogovora,
a kada se zasite
(jer zatamiti glad njihov je cilj)
orke vježbaju loviti
i puštaju lovinu da se spasi,
da vjeruje kako može,
kako orka ne će,
kako je dobronamjerna,
kako se samo igra,
kako ne će zagristi,
udarati,
bacati,
lomiti,
pojesti...

Kao orka,
imati cilj kontrolirane potrebe,
radovati se moći lovca,
radovati se životu lovine,
radovati se učenju,
radovati se novom otkriću,
kao čovjek što se raduje
humanom uspjehu znanosti...

Kao orka,
imati cilj,
plemeniti cilj
koji produhovljuje opstanak;
kao orka
svoje potrebe.

Samo je orkama dopušteno,
biti
kao orka.

NEKOPRATI

Sitara

Sitara liježe u nutrinu tijela
svetačkim mirom Bachovih korala.

Cvijet se biljke otvara svjetlosti
i sasvim bijela, skladba svih morala,
odmara se u sferi nirvane.

Iz sata u sat, čekamo da svane
sazvučje svjetla u žicama psihe,
kiše tišine padaju na čula,
dok svaki zvuk se pretvara u slike
vedske znanosti o snazi života.

I ona nota, trzaj u dno sluha,
ko medna rosa na uzdahu jutra
drži nas budnim u snovima mira,
i već bi moglo desiti se sutra
da napuste nas kolijevka i bajka?

Zaljubila se voćka u cvjetanje.
Na svakoj grani zategnuta nota.

Svaka sklad traži kroz dvanaest sati;

Stvoritelj, stvara čuđenje života,

u naše strune, sazvučje Nirvane.

NE KOPIRATI

Zvijezde

Ja sam nebo
svih onih zvijezda
što me obnoć prate
i kada mjesec
napusti prostranstva
u gnijezdo srca
sigurno se sjate.

Srce kuca
njihovim treptanjem
kao da život
nema drugih nada,
u stih se slože
ko laste na žici,
iz navike,
kroz poredak sklada.

No čim se
sokol
pojavi na nebu,

što kruži nad sudbinom plijena,

raspu se zvijezde

u bjelini dana

ko jata ptica

strahom izgubljena.

Izgubljen,

u sred pučine života,

skupljam zvijezde

još opčinjen sjajem.

Otvaram srce

da se hitro vrate

u gnijezdo neba,

u kom i sam trajem.

NEKOPIRATI

Bioluminiscencija

Zasvjetlucala je u sred ljetnog dana
obrisom tijela, stopama u p'jesku,
gipka, poput mora brodom uzorana
sakrila bjelinom poljubac u sm'ješku.

Svaka mazna kretnja u prostoru bočnom
bacala je munje, kresiva i vatre,
miris se širio ko u vrtu voćnom
jedrog tijela sposobnog da satire

svu moju opreznost, dostojanstva čini.

U trenutku jednog, ustreptalog dana,
ostala mi duša vječno izbrazdana.

Sad ožiljke l'ječim vinom u tišini.
Guram težak kamen bliže bogovima,
dok njezino t'jelo svijetli bokovima.

Izlazi ruža

Iz svog mirisa ruža
izlazi ljepotom i stasom,
nježno latice pruža
gdje slavuj tužnim glasom
dragu doživlje svoju,
tek provjeriti gnijezdo
u kom će sretni biti;
i tvoje nebo, zvijezdo,
uz ružu može sniti
usne bijelog pupoljka
na razvidnosti dana.

Nikada nije lijepo
da dama bude sama,
i pritom,
stasita ruža,
i pritom kopljanici trna
prijeteći kopljima streme,
bocnuti svaku ruku,
što želi skute njene.

Izlazi ruža:
na proplanke,
u vrt,
uz more,
na planine,
uz jezera,
duž rijeka,
viđena u toaletama
najljepših boja cvijeta,
a samo s proljeća
slavuj njen miris čezne,
pa se zanese pjesmom,
pa sanja gdje se gnijezde
on i njegova draga
kroz prsten suhих trava.

Tamo gdje ruža spava
vjetar je rekao: *Zbogom,*
ne treperi lišće,
na konac mjesečine
zvijezde nanizale rosu

i okitile ružu
biserima topaza.

Prođe li uz ružu netko,
za njim se pospe staza
najmekšim srcem cvijeta,
pa poželimo te ruže,
na mokrom tijelu ljeta.

NE KOPIRATI

Jer tebe ljubljah

U mojoj zemlji
moje sjeme siju
i vjetar njiše
klasje mojih rima,
umjesto da me
tvoje usne griju,
grije me zemlje
vječita tišina,
pa korak ćutim
koji tvome slič.

U mrtvom tijelu
pokrenu se strasti.

Obećali smo,
ko u vječnoj priči,
kako će zvijezde
nad grobištem rasti
kad malom rukom
dotakneš križište,
i da ću znati

čitati ti misli,
u mjesečini
izdupsti ognjište
uz koje bi se
zagrljeni stisli.

Vjeruj mi, draga:
u sunčevoj mijeni
ja još te dišem
kroz korijenje trava,
rukopis ovaj
dok pišem u sjeni,
moćna je snaga
onog koji spava,
i koji reče:

U tvom tijelu tijelo
posut će ribom
uvale od pijeska,
u sjaju, tek ćeš
poljubiti djelo
nad mrtvim morem
zagonetnog smiješka.

U mojoj zemlji
moje sjeme siju.

Uberi ružu
najsvježije rime,
laticama pospi
rosnu arkadiju
jer tebe, ljubljah,
prije ove zime.

Mrtav, sebe nosim
u dno uspomene,
gdje oduvijek živiš
mrtvim dijelom mene.

U mojoj zemlji,
moje pjesme siju.

NEKOPIRATI

Kovanje lanca

U sve rukavce moje,
lijevkoze, mrtvaje,
uselila se kiša,
pa tako nježno traje
po tvojoj kabanici
u kojoj tebe nema,
u kojoj tvoja duša
zaluta kroz rukave,
proklizi tijelom do vrata,
živci otresu mrave,
onda te opet nema,
pretvoriš se u rijeku
crnu ko tvoje oči,
ko tvoje ljupko lice
u igri romske djece.

Još kovač dok sam bio
za tebe netko reče,
kako ćeš odnijeti srce
zaljubljenom muškarcu

kojega odabereš,
svi drugi, nemaju šanse,
kupovali su ti narukvice,
a ti si čekala dok iskujem lanac,
smješkala se i čekala,
držala malene šake
otvorene nad jatom zvijezda
dok sam iskivao nakovanj i čekić,
za početak,
jer nisam imao ništa
osim goruće nade čelika,
kako će moje strpljenje
biti dostojno tvog čekanja.

Romkinjo moja,
moja najljepša
kišna kabanico
koju si mi darovala u Rumi,
one davne godine,
dok sam iskivao lanac
kako bih se vezao,
za tebe.

Regina del mar

Izašla je s krunom mora,
sva u svjetlu.

Oblak skriva stopala joj.

Prizor stare katedrale
život je, il' možda nije,
il' Regina izašla je
ljepotu da razotkrije.

Izašla je. Lik od pjene
plavih snova.

Ljuljala je zlato kapi
na mramornom boku puti.

Kristal soli sunce pije,
leptir na dlan sletio je:

Regina je, ili nije?

Izašla je iz dubine
plavih želja.

Gdje god stane,
ne ostavi trag u pijesku.

Saveznik joj vjetar nije
dok prostore bočno mijenja
ljepotu da razotkrije.

Izašla je. Kraljica je.

Ili nije?

Što pojavnost njena znači
uzdrhtalom jedru duše
spremnom da se grešno skrije?

Maestral joj veo nosi,
putenost bi da pokrije.

Izašla je. Ljeto bješe.

More snije.

Možda i ja, sanjao sam
njen lik, poput mnogih
što san vidi; život skrije?

To Regina izašla je,

ljepotu da razotkrije.

Tvoja krv

Tvoja krv je otkucavala ritam zvijezda.

Trebalo je imati obzira.

Neskloni mjeranju vremena
otkriveni smo u bjelini novoga dana,

kao da nam je sve bilo preče
od nas samih.

Sve satove smo pogubili,

osim onoga,

kojega je otkucavala

tvoja krv.

NEKOPIRATI

Preko suhog lišća

Noge bose, što su čekale otići
preko suhog lišća duboke jeseni,
izgubiše snagu, samo zamišljeni
pogled u dalj bludi, kao da će stići

dalekog putnika u prostranstvu šuma.
To naglo klonuće, ta odluka jasna,
kao krasna boja predvečerja kasna
plijeni tjeskobu stvaralačkog uma.

Razli se svom snagom u sidrištu kretnje,
pa poput sjekire koju stablo sretne
na muškom ramenu drvosječe dana,

zadrhti svim sokom, list zadrhti s grana...
Korijen mu ne da, pa u čudu traje,
gledajući jesen, kao čovjek da je.

NEKOPRATI

Šaman

Kada sve snage padnu u apatiju,
kad ljudski život izgleda izgubljen,
pojavi se njegov duh, traži znatniju
snagu opstanka. Draži plamen obrubljen

crnom slutnjom u kojoj istina gori.
Snaga duha, prstima mekim pronade
trag skriven najboljem oku, dok se bori
s vjerom i nevjerom kroz bolno beznade.

Samo molitvom, duha doziva, prati
na putu kojim svi su klonuli, rekli:
„Zar će šaman moći, pri mirisnoj vatri

pronaći tragove?“ Dani su protekli
snagom volje, slušanju srca kroz protoke.
Šaman snagom volje, živi krvotoke.

NEKOPRATI

K. nobelovcu Ivi A.

Kako je život ponekad okrutan.
Ne gledaj na njega ljutito ni usko.
Ostani, bori se, budi biće ljudsko,
Blistavo ćeš biti u kovčegu sputan.

Energijom smisla djelo zaokruži.
Lako je umrijeti, živjeti je teže.
Ova zemlja, nebo, neka te zaveže
Vječnim nastojanjem što zvijezdama kruži.

Aortinom krvlju stihove napiši,
Crveno nek zvoni glazbeno pramenje,
Izvor tako ne će biti tiši,

Valjaće koritom ledeno kamenje.
Oprosti ljepoti, ne zamjeri zlobi,
Anđeo te čuvar kroz dubinu vodi.

Cijena

Ljubio sam, a spoznao nisam
da me cijena strasti otrovala.

Ni sanjao u zanosu nisam
kako si mi tek povoda dala

da u čaši, koja me ne prođe,
ispih kapi crnila iz žuči;
da riječi što si šaputala
nikad nitko unapr'jed ne uči,

nego zanos, ko rođenje sunca,
nijemo klone spuštenim veslima.

Krik se otme ljepoti vrhunca

poput p'jeska po kom vlaži plima.

Sad robujem u hramu oblina,

dok mi razum, izjeda tišina.

PR

DIOGEN pro kultura

<http://diogen.weebly.com>